Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 91.617 van 13 december 2000

A. 98.137/VIII-1993
A. 98.147/VIII-1994

In zake : **MARNETTE** Georges,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LEGROS, advocaat,
Emile De Motlaan 19
1000 Brussel,

tegen :

1. **de Belgische Staat,** vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,
2. **het Vast Wervingssecretariaat (VWS)**.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de op 7 december 2000 ingestelde vordering, waarbij Georges MARNETTE de schorsing vordert, volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van het "ministerieel besluit d.d. 22 november 2000 waarbij de Minister van Justitie weigert verzoeker te bevorderen door verhoging in weddeschaal tot weddeschaal 1D, in een betrekking van gerechtelijk afdelingscommissaris, een betrekking die op 1 april 2000 vacant is verklaard";

Gezien de op dezelfde dag ingestelde vordering waarbij dezelfde verzoeker de schorsing vordert, volgens de procedure van de uiterst dringende

noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van de "beslissing van de commissie die bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 (houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten van de eerste aanstelling in bepaalde betrekkingen van de federale politie en van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie) is ingesteld, waarbij de sollicitatie van verzoeker voor een betrekking van adjunct-directeur-generaal bij de nieuwe federale politie als niet-ontvankelijk wordt beschouwd";

Gezien de vorderingen tot het bevelen van voorlopige maatregelen die tegelijkertijd door dezelfde verzoeker zijn ingesteld;

Gezien het administratief dossier;

Gelet op de beschikkingen van 7 december 2000, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 12 december 2000 om 15.00 uur;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. P. LEGROS, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. Ph. LEVERT, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, en van de heer DU FOUR, die voor de tweede verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer HERBIGNAT, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vorderingen :

1. Verzoeker is afdelingscommissaris bij de gerechtelijke politie van Brussel, waar hij sedert 27 jaar zijn ambt uitoefent.

In 1997, toen hij aan het hoofd stond van de afdeling Zedendelicten van de brigade van de gerechtelijke politie van Brussel, is hij beschuldigd van schending van het beroepsgeheim.

Na het onderzoek heeft de procureur des Konings op 5 juli 2000 ten aanzien van verzoeker een vordering tot buitenvervolgingstelling opgemaakt.

2. Wegens dat onderzoek is verzoeker eerst gedurende een maand voorlopig geschorst in zijn ambt, in het belang van de dienst, met ingang van 4 april 1997, vervolgens in oktober 1998 tijdelijk gedetacheerd bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie, in een niet-operationele functie. In februari 1999 heeft hij gevraagd dat hij opnieuw in een operationele dienst zou worden aangesteld. Op 10 februari 1999 heeft de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel hem laten weten dat zijn verzoek kans maakte op een gunstig gevolg. Op 5 mei 1999 heeft de adjunct-commissaris-generaal van de gerechtelijke politie, na te hebben vastgesteld dat het niet meer mogelijk was verzoeker opnieuw bij de brigade van Brussel aan te stellen als gevolg van de herstructurering van die brigade, voorgesteld dat hij een operationele gerechtelijke functie zou uitoefenen op het commissariaat-generaal zelf of bij de brigade van Nijvel. Bovendien heeft de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 2 juni 1999 vastgesteld dat het, als gevolg van de reorganisatie van de brigade van Brussel, niet mogelijk was betrokkene opnieuw de leiding over een afdeling toe te kennen. Verzoeker heeft daarop zijn verzoek om een einde te maken aan zijn detachering ingetrokken.

3. Op 20 juni 2000 wordt een bekendmaking van vacatures verspreid waarbij verzoeker verzocht wordt zich kandidaat te stellen voor bevordering in de betrekking van afdelingscommissaris met weddeschaal 1D. In die bekendmaking staat dat de kandidaten in de periode van 1 mei 1999 tot en met 31 december 2000 aan de bevorderingsvoorwaarden moeten voldoen.

Het koninklijk besluit van 19 december 1997 houdende de administratieve rechtspositie en de bezoldigingsregeling van de personeelsleden van de gerechtelijke politie bij de parketten bepaalt meer in het bijzonder :

" Artikel 112. Voorzover er vacante betrekkingen zijn, kunnen bevorderd worden tot weddeschaal 1D, de gerechtelijke afdelingscommissarissen, de laboratoriumafdelingscommissarissen en de afdelingscommissaris van de dienst telecommunicatie, die :

1° een totale graadanciënniteit hebben van ten minste veertien jaar in de graden van de categorie van gerechtelijk officier;

2° geslaagd zijn voor een bekwaamheidsproef voor verhoging in weddeschaal;

3° houder zijn van een diploma vereist voor de werving in de graad van respectievelijk gerechtelijk commissaris, laboratoriumcommissaris en commissaris van de dienst telecommunicatie.

Artikel 120.

(...)

§ 2. Voor de bevordering tot weddeschaal 1D rangschikt de Minister van Justitie de gegadigden die aan de bevorderingsvoorwaarden voldoen in deze volgorde :

1° de geslaagden voor de bekwaamheidsproef waarvan het proces-verbaal het eerst is afgesloten;

2° wat de geslaagden voor dezelfde bekwaamheidsproef betreft, de geslaagde die het best gerangschikt staat op de bekwaamheidsproef.

De cijfers die behaald zijn voor de bekwaamheidsproef voor verhoging in weddeschaal bepalen de rangschikking van de geslaagden.

De Minister van Justitie benoemt de volgens het eerste lid best gerangschikte gegadigde die hij niet geweigerd heeft te bevorderen.

Komt de gegadigde in aanmerking voor benoeming en beslist de Minister van Justitie te benoemen of de benoeming te weigeren, dan moet hij, wanneer de beslissing niet overeenstemt met het uitgebrachte advies, in de motivering van zijn beslissing uitdrukkelijk de redenen daarvoor vermelden".

4. Bij de bekwaamheidstest die in 1999 georganiseerd was, heeft verzoeker 17/20 behaald. Voor de brigade van Brussel, waar zes betrekkingen vacant waren, is verzoeker één van de vijf kandidaten die gerangschikt zijn als in aanmerking komend voor benoeming.

De procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg heeft op 7 september 2000 aangaande verzoeker het volgende advies verstrekt :

" Mijn diensten hebben niets negatiefs gevonden wat betreft de wijze van dienen, de werkresultaten, de beroepsbekwaamheid en de persoonlijkheid van de kandidaat.

Ik meen mij te kunnen aansluiten bij de gemotiveerde beoordeling van de adjunct-commissaris-generaal van de gerechtelijke politie van Brussel, aangezien de betrokkene sedert enige tijd gedetacheerd is bij het commissariaat-generaal.

Mijn advies is gunstig".

5. In het Belgisch Staatsblad van 21 oktober 2000 zijn bij uittreksel de ministeriële besluiten bekendgemaakt waarbij drie Franstalige geslaagden bij wege van verhoging in weddeschaal bevorderd worden tot schaal 1D te Brussel, met ingang van 1 april 2000. Eén van hen stond minder goed gerangschikt dan verzoeker.

6. Het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten van de eerste aanstelling in bepaalde betrekkingen van de federale politie en van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie is bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 4 november 2000. In artikel 9, § 1, van dat besluit staat dat de kandidaturen binnen een termijn van zestien dagen, die aanvangt op de datum van bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, aan de Minister van Binnenlandse Zaken moeten worden toegestuurd. Artikel 3, 3°, van dat besluit schrijft voor dat, wat de betrekkingen van directeur-generaal en adjunct-directeur-generaal betreft, de kandidaten die van de gerechtelijke politie bij de parketten komen op zijn minst de graad van afdelingscommissaris 1D moeten hebben.

Op 17 november 2000 dient verzoeker zijn kandidatuur in tot bewaring van recht, en vermeldt hij daarbij dat hij verwacht op korte termijn tot afdelingscommissaris 1D te worden bevorderd.

7. Vanaf 17 oktober 2000 hebben de advocaten van verzoeker zich herhaaldelijk tot de Minister van Justitie gewend om hem te vragen waarom diens bevordering blijkbaar in beraad werd gehouden. Omdat de minister geen antwoord geeft, maant de raadsman van verzoeker hem op 17 november 2000 als volgt aan om zo spoedig mogelijk een beslissing te nemen :

" Gezien die feiten staat het aan u om zonder verder verwijl een beslissing te nemen : ofwel mijn cliënt benoemen zoals u op basis van alle gegevens van dit dossier zou behoren te doen, ofwel een uitdrukkelijke weigeringsbeslissing nemen, die naar behoren met redenen wordt omkleed. Zulk een weigeringsbeslissing zou klaarblijkelijk op geen enkele rechtens aanvaardbare grond berusten, gezien onder meer de gunstige adviezen aangaande de kandidatuur van mijn cliënt uitgebracht door de procureur des Konings en door de procureur-generaal te Brussel.

In de onwaarschijnlijke veronderstelling dat u niettemin van plan zou zijn zulk een weigeringsbeslissing te nemen om de loutere reden dat tegen mijn cliënt een gerechtelijk onderzoek loopt, zoals hem ter ore is gekomen, dan zou dat motief kennelijk niet-deugdelijk zijn, aangezien hij thans volledig vrijgepleit is van de feiten van schending van het beroepsgeheim waarvan hij beschuldigd is, en de procureur des Konings zelf ten aanzien van hem op 5 juli 2000 een vordering tot buitenvervolgingstelling heeft opgemaakt op de uitdrukkelijke grond dat de "beklaagde niets ten laste wordt gelegd". Ten overvloede wijs ik u erop dat die situatie voor u trouwens niet echt een afdoend beletsel lijkt te vormen; op te merken valt immers dat een Nederlandstalige collega van mijn cliënt, namelijk de heer SUYS, de betrokken bevordering tot graad 1D heeft gekregen terwijl ook hij gerechtelijk vervolgd werd en hij daarenboven doorverwezen is naar de correctionele rechtbank.

Ik dien er u bij deze zeer in het bijzonder op te wijzen dat dit verzoek uiterst dringend is, aangezien mijn cliënt wil solliciteren voor één van de leidinggevende betrekkingen bij de nieuwe geïntegreerde politiedienst, en de termijnen om zich voor die betrekkingen kandidaat te stellen uiterst kort zijn (termijn van 16 dagen te rekenen vanaf 4 november 2000 ...). Gezien die termijn heeft mijn cliënt zijn kandidatuur noodgedwongen tot bewaring van recht moeten indienen, waarbij hij de Minister van Binnenlandse Zaken erop heeft moeten wijzen dat hij op zeer korte termijn dezelfde bevordering tot graad 1D zou moeten krijgen als zijn collega's, met dezelfde terugwerkende kracht".

8. Op 22 november 2000 heeft de Minister van Justitie een besluit goedgekeurd waarbij verzoekers bevordering bij wege van verhoging in weddeschaal tot weddeschaal 1D geweigerd wordt. Dat besluit is gemotiveerd als volgt :

"Overwegende dat op 1 april 2000 56 betrekkingen van gerechtelijk afdelingscommissaris in weddeschaal 1D vacant zijn bij de brigades van de gerechtelijke politie; dat het bericht met vermelding van de vacante betrekkingen van 20 juni 2000 met toepassing van artikel 116 van het genoemde koninklijk besluit van 19 december 1997 ter kennis van de gerechtelijke afdelingscommissarissen is gebracht; dat de kandidaten op 1 april 2000 moeten voldoen aan de bevorderingsvoorwaarden en de eventuele bevordering op die datum plaatsvindt;

Gezien de kandidatuur van de heer Georges MARNETTE voor een betrekking van gerechtelijk afdelingscommissaris met weddeschaal 1D;

Overwegende dat hij geslaagd is voor de bekwaamheidstest voor verhoging tot weddeschaal 1D;

Overwegende dat hij op 1 april 2000 veertien jaar anciënniteit had in de graden van de categorie gerechtelijk officier;

Overwegende dat hij, rekening houdend met zijn voorkeuren inzake administratieve standplaats, zijn taalrol en zijn rangschikking, overeenkomstig artikel 120, § 2, van het genoemde koninklijk besluit van 19 december 1997 in aanmerking zou komen voor bevordering tot gerechtelijk afdelingscommissaris met weddeschaal 1D bij de brigade van Brussel;

Overwegende dat tegen gerechtelijk afdelingscommissaris MARNETTE thans een gerechtelijk onderzoek loopt;

Overwegende dat de procureur-generaal te Brussel naar aanleiding van dat onderzoek de maatregel heeft genomen om de gerechtelijke onderzoeken te Brussel tijdelijk, sedert mei 1997, aan betrokkene te onttrekken, een maatregel die bekrachtigd is door de procureur des Konings te Brussel en die tot op heden nog niet is opgeheven;

Overwegende dat gerechtelijk afdelingscommissaris MARNETTE als gevolg van die beslissing gedetacheerd is bij het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie bij de parketten, in een niet-operationele functie, namelijk als verantwoordelijke voor de veiligheid en het onderhoud van de lokalen van het commissariaat-generaal;

Overwegende dat betrokkene die functie thans nog steeds uitoefent, ondanks het feit dat hij laten weten heeft dat hij zijn operationele functie bij de brigade van Brussel graag weer zou opnemen;

Overwegende dat de gegevens op grond waarvan de gerechtelijke onderzoeken aan de heer MARNETTE zijn onttrokken, tot op heden ongewijzigd zijn gebleven;

Gezien het gunstig advies van de procureur des Konings bij de rechtbank van eerste aanleg te Brussel over de wijze van dienen, de werkresultaten, de beroepsbekwaamheid en de persoonlijkheid van de kandidaat in het kader van een bevordering tot gerechtelijk afdelingscommissaris met weddeschaal 1D;

Overwegende dat dat advies in strijd is met het feit dat de procureur des Konings geen einde heeft gemaakt aan de verwijderingsmaatregel, en dat de motieven op grond waarvan de bewuste maatregel is genomen derhalve nog steeds gelden ten aanzien van hem;

Overwegende dat het gunstig advies van de procureur des Konings daarom feitelijke grondslag mist en onverenigbaar is met de doelstelling van de beoogde bevordering;

Overwegende daarenboven dat het toekennen van een bevordering tot afdelingscommissaris 1D bij de brigade van Brussel aan de heer MARNETTE haaks staat op de motieven op basis waarvan hem de gerechtelijke onderzoeken onttrokken zijn".

Dat is het besluit dat bestreden wordt met beroep A.98.137/VIII-1993. Het is op 27 november 2000 ter kennis gebracht.

9. Op dezelfde datum is aan verzoeker een brief van de Vast Wervingssecretaris, voorzitter van de bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 ingestelde commissie, ter kennis gegeven waarbij hem wordt meegedeeld dat laatstgenoemde commissie beslist had dat zijn kandidatuur niet ontvankelijk was omdat hij niet één van de vereiste graden bezat.

Dat is de handeling die het onderwerp is van beroep A.98.147/VIII-1994;

Overwegende dat de vorderingen verknocht zijn; dat er grond is om ze samen te voegen;

Overwegende dat de eerste verwerende partij aanvecht dat de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid zou worden gevolgd, aangezien ze ervan uitgaat dat verzoeker niet alle naarstigheid aan de dag heeft gelegd bij het instellen van zijn vordering tot schorsing; dat ze van oordeel is dat de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid niet opgaat, daar een termijn van elf dagen is verstreken;

Overwegende dat de advocaat van verzoeker zich op 30 november 2000 gewend heeft tot eerste advocaat-generaal DELENTDECKER om "een afschrift (te krijgen) van de brieven die destijds tussen de procureur-generaal en

de procureur des Konings zijn uitgewisseld aangaande de kwestie van de opheffing van de maatregel waarbij de heer MARNETTE bij het commissariaat-generaal gedetacheerd is, en waaruit zou blijken dat de rechterlijke instanties er destijds reeds voorstander van waren dat mijn cliënt zijn operationele taken zou hervatten"; dat die stukken naar verzoekers advocaat zijn gestuurd bij een brief d.d. 4 december 2000 van de procureur-generaal bij het hof van beroep te Brussel; dat de vordering op 7 december 2000 is ingesteld; dat geen afbreuk wordt gedaan aan de aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid doordat een termijn van drie dagen is verstreken; dat in de gegeven omstandigheden op gewettigde wijze gebruik is gemaakt van de betrokken procedure;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, aan dwaling omtrent de motieven, aan ontstentenis van deugdelijke motivering, aan schending van artikel 120, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1997 tot vaststelling van de personeelsformatie van de gerechtelijke politie, aan schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en billijke rechtspleging en aan machtsoverschrijding;

Overwegende dat verzoeker in een eerste onderdeel wijst op verscheidene onjuistheden en tegenstrijdigheden in de motivering van de eerste bestreden handeling; dat hij aldus aanvoert dat het motief dat verband houdt met het gerechtelijk onderzoek achterhaald is en bovendien niet deugdelijk is, aangezien één van zijn Nederlandstalige collega's op 9 oktober 2000 wel bevorderd is tot weddeschaal 1D, terwijl tegen hem een gerechtelijk onderzoek loopt en hij doorverwezen is naar de correctionele rechtbank; dat hij uiteenzet dat het motief dat verband houdt met een verwijderingsmaatregel die nog steeds niet opgeheven is, feitelijk onjuist is; dat hij onderstreept dat het al dan niet uitoefenen van operationele functies niet relevant is in het kader van een kandidatuur voor een bevordering door verhoging in weddeschaal; dat hij opmerkt dat de eerste verwerende partij, wanneer ze aanvoert dat "de gegevens op grond waarvan de gerechtelijke onderzoeken aan de heer MARNETTE zijn onttrokken, (...) ongewijzigd zijn gebleven", geen rekening

houdt met het advies van de procureur-generaal, uitgebracht op 10 februari 1999, en de vordering van de procureur des Konings; dat hij betwist dat ten aanzien van hem een verwijderingsmaatregel is genomen die hem nadeel berokkent, en meent dat het niet juist is te stellen dat de bevordering tot weddeschaal 1D "haaks staat op de motieven op basis waarvan hem de gerechtelijke onderzoeken onttrokken zijn";

Overwegende dat de eerste verwerende partij antwoordt dat de omstandigheid dat tegen verzoeker een gerechtelijk onderzoek loopt het hoofdmotief is van het betwiste besluit; dat ze onderstreept dat de raadkamer verzoeker nog kan doorverwijzen naar de correctionele rechtbank en aanvoert dat dat gegeven op zich voldoende is om hem de bevordering te weigeren; dat ze, wat betreft de andere motieven die in het bestreden besluit genoemd worden, aanvoert dat die slechts vermeld worden met inachtneming van artikel 120, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1997;

Overwegende dat de lezing van het betwiste besluit de stelling van de eerste verwerende partij ontkracht voorzover geenszins blijkt dat het motief betreffende het gerechtelijk onderzoek zwaarder zou doorwegen dan het motief met betrekking tot de verwijderingsmaatregel die ten aanzien van verzoeker is genomen en dat omstandig is toegelicht; dat de verplichte uitdrukkelijke motivering van het bestreden besluit niet van aard verschilt naargelang die verplichting voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991, dan wel uit artikel 120, § 2, van het koninklijk besluit van 19 december 1997, waarbij laatstgenoemde bepaling de strekking van die verplichting preciseert in een welbepaalde omstandigheid; dat de opgegeven motieven juist en relevant moeten zijn; dat uit de brieven van 10 februari 1999 van de procureur-generaal bij het hof van beroep, van 5 mei 1999 van de adjunct-commissaris-generaal van de gerechtelijke politie en van 17 mei en 7 juni 1999 van de procureur des Konings blijkt dat niets eraan nog in de weg stond dat operationele taken werden toegewezen aan verzoeker en er een einde zou worden gemaakt aan zijn detachering bij het commissariaat-generaal, tenzij redenen die niets met hem persoonlijk te maken hadden; dat één van de motieven van het bestreden besluit niet juist is; dat de uitoefening van operationele taken niet één van de voorwaarden is die vervuld moeten zijn om

bevorderd te kunnen worden door verhoging in weddeschaal tot weddeschaal 1D; dat het eerste onderdeel van het middel ernstig is;

Overwegende dat het geen belang heeft het andere onderdeel van het eerste middel en het tweede middel te onderzoeken;

Overwegende dat verzoeker uiteenzet dat de bestreden handelingen hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkenen; dat hij stelt dat de bevordering tot weddeschaal 1D een voorafgaande vereiste is om toegang te hebben tot leidinggevende functies; dat hij aanvoert dat de eerste bestreden handeling hem belet zijn kandidatuur te stellen voor een betrekking van directeur-generaal of van adjunct-directeur-generaal, waardoor een normaal verloop van zijn loopbaan in het gedrang komt; dat hij voorts stelt dat door die handeling op hem een verdenking rust die zijn eer krenkt en afbreuk doet aan zijn reputatie in zijn beroepsomgeving, wat hem een moreel nadeel berokkent, dat eveneens ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat de eerste verwerende partij aanvoert dat het verlies van een kans om bevorderd te worden in de graad van directeur-generaal of adjunct-directeur-generaal geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel vormt; dat ze tevens aanvoert dat op de radio weliswaar enige ruchtbaarheid is gegeven aan het betwiste besluit, maar dat zulks geschied is door toedoen van verzoeker;

Overwegende dat de lijst met geslaagden voor de bekwaamheidstests voor verhoging in weddeschaal die in 1999 zijn georganiseerd, bekendgemaakt is in het informatieblad voor het personeel van het commissariaat-generaal van de gerechtelijke politie; dat het bestreden besluit bij wijze van vermelding in het Belgisch Staatsblad van 6 december 2000 is bekendgemaakt; dat verzoeker terecht vreest dat die handeling op hem een verdenking doet rusten die zijn eer krenkt en afbreuk doet aan zijn reputatie in zijn beroepsomgeving; dat zulk een moreel nadeel ernstig is en niet met een vernietigingsarrest kan worden hersteld, welke vernietiging uitgesproken kan worden op grond van een middel dat niets te maken heeft met de vraag of de ten laste gelegde feiten al dan niet juist zijn en zeker niet met het al dan niet gegrond zijn van de

geruchten die kunnen ontstaan als gevolg van de afwijzing van verzoekers kandidatuur; dat de bestreden handeling niet alleen tot gevolg heeft dat verzoeker geen verhoging in weddeschaal krijgt; dat ze hem mogelijk ook iedere kans op toegang tot een leidinggevende functie binnen de federale politie ontzegt; dat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel vaststaat;

Overwegende dat voldaan is aan beide voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn wil de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling worden toegewezen;

Overwegende dat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden handeling automatisch moet leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de tweede bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker vraagt dat de eerste verwerende partij er bij wijze van voorlopige maatregelen toe aangemaand wordt een besluit vast te stellen waarbij hij met ingang van 1 april 2000 bevorderd wordt tot weddeschaal 1D, en de tweede verwerende partij ertoe aangemaand wordt iedere beslissing aangaande de ontvankelijkheid van zijn kandidatuur in beraad te houden in afwachting dat beslist wordt over zijn bevordering tot afdelingscommissaris 1D; dat verzoeker in bijkomende orde vraagt dat de eerste verwerende partij ertoe aangemaand wordt opnieuw uitspraak te doen over zijn kandidatuur voor bevordering door verhoging in weddeschaal, binnen een termijn van maximaal zeven dagen, bij een correct en afdoend gemotiveerde beslissing;

Overwegende dat de Raad van State zich niet in de plaats van het actief bestuur kan stellen; dat de voorlopige maatregel waarom in hoofdorde is verzocht ten aanzien van de eerste verwerende partij, niet bevolen kan worden; dat er, opdat dit arrest nuttig gevolg heeft, grond is de voorlopige maatregel waarom in bijkomende orde is verzocht ten aanzien van de eerste verwerende partij en de

voorlopige maatregel waarom is verzocht ten aanzien van de tweede verwerende partij uit te spreken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met de nrs. A.98.137/VIII-1993 en A.98.147/VIII-1994 worden samengevoegd.

Artikel 2.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van :

- het ministerieel besluit d.d. 22 november 2000, waarbij de Minister van Justitie weigert Georges MARNETTE te bevorderen door verhoging in weddeschaal tot weddeschaal 1D, in een betrekking van gerechtelijk afdelingscommissaris, een betrekking die op 1 april 2000 vacant is verklaard;

- de beslissing van de commissie die bij artikel 5 van het koninklijk besluit van 31 oktober 2000 (houdende vaststelling van de voorwaarden en de modaliteiten van de eerste aanstelling in bepaalde betrekkingen van de federale politie en van de algemene inspectie van de federale politie en van de lokale politie) is ingesteld, waarbij de sollicitatie van Georges MARNETTE voor een betrekking van adjunct-directeur-generaal bij de nieuwe federale politie als niet-ontvankelijk wordt beschouwd.

Artikel 3.

De Minister van Justitie wordt ertoe aangemaand om binnen een termijn van zeven dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van dit arrest opnieuw uitspraak te doen over de kandidatuur van Georges MARNETTE voor bevordering door verhoging in weddeschaal.

Het Vast Wervingssecretariaat wordt ertoe aangemaand iedere beslissing aangaande de ontvankelijkheid van de kandidatuur van Georges MARNETTE in beraad te houden in afwachting dat een uitspraak wordt gedaan over zijn bevordering door verhoging in weddeschaal.

Artikel 4.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State zal dit arrest per fax ter kennis worden gebracht.

Artikel 5.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest wordt bevolen.

Artikel 6.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op dertien december tweeduizend door :

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	ROBA,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd Griffier, **De Voorzitter,**

N. ROBA. **J.-Cl. GEUS.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**